

ตอนที่ 1131 มอนสเตอร์ล่องหน

การจะฆ่ามอนสเตอร์ชั้นสุดยอดตัวที่ห่านเซ็นยื่นข้อเสนอไป
นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ลุงแมลงบอกเขาว่าที่สิงลูกชายของเขา
อยู่นั้นเป็นเพียงแค่งูของมอนสเตอร์เท่านั้น แต่ร่างจริงๆ
ของมันยังคงอยู่ที่ไหนสักแห่งในหุบเขาแห่งนั้น

ห่านเซ็นนึกถึงพวกแมลงที่เขาปล่อยลงไปหุบเขา พวกมัน
แต่ละตัวต่างก็หายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย เขาสงสัยว่ามันจะมี
ความเกี่ยวข้องอะไรกับมอนสเตอร์ที่เขาเตรียมตัวจะไปต่อสู้
หรือเปล่า

ห่านเขีนกลับมาที่หุบเขาและนำแมลงหลายตัวไปด้วย เขา
ขึ้นไปบนเนินเขาอีกครั้งหนึ่ง และโยนแมลงลงมาในหุบเขา
เป็นระยะๆ

แต่ก็เหมือนครั้งก่อน แมลงพยายามที่จะวิ่งหนีออกจากหุบ
เขา แต่หลังจากนั้นพวกมันก็หายตัวไปโดยพลั้งอะไร
บางอย่างที่มองไม่เห็น พวกมันหายไปอย่างไร้ร่องรอย

ห่านเขีนยังคงโยนแมลงลงมาอย่างต่อเนื่อง และสังเกตเห็น
ว่าพวกแมลงจะหายตัวไปหลังจากที่วิ่งไปได้ระยะหนึ่ง

นี่พิสูจน์ว่ามันไม่ได้มีรอยแยกของมิติ เพราะรอยแยกของมิติ
นั้นไม่สามารถเคลื่อนไหวได้

“ถ้าไม่มีรอยแยกของมิติล่ะก็ นั่นก็หมายความว่าต้องเป็น
ฝีมือของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดแน่ๆ แต่ถ้าเป็นแบบนี้มัน
สามารถทำให้พวกแมลงหายไปได้ยังไง?” หานเซ็นพยายาม
คิดถึงปมของปัญหานี้

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในหุบเขาก็ตาม ออราศาสตร์ตงเสวียน
ของหานเซ็นก็ไม่สามารถสัมผัสถึงมอนสเตอร์ตัวไหนได้เลย
การที่เขาไม่รู้ว่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดมาจากอะไรกันแน่

ทำให้ห่านเซ็นต้องระวังตัวมากกว่าปกติ

ห่านเซ็นอยู่ที่เนินเขาเป็นเวลาหลายวัน เขาพยายามจะคอย
ดูเผื่อจะสังเกตเห็นอะไรบางอย่าง ถ้ามอนสเตอร์ชั้นสุดยอด
ซ่อนตัวอยู่ใต้พื้นทรายนี้จริง เขาก็อยากที่จะเห็นตัวของมัน

ก่อน

ห่านเซ็นมองดูเงาของพวกแมลงตาไม่กะพริบ เขาต้องการดู
ว่ามีร่องรอยอะไรก่อนที่พวกมันจะหายไปไหม แต่มันก็ไม่ได้
ทำให้ห่านเซ็นได้คำตอบที่ตามหา ไม่ได้มีอะไรโจมตีพวก

แมลงจากเงาของพวกมัน

ท่ามกลางความไม่แน่นอนนี้ก็มีสิ่งหนึ่งที่มั่นใจได้ ซึ่งก็คือมัน
ต้องเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่น่ากลัว ตอนนี้ห่านเซ็นยัง
สัมผัสถึงระดับความแข็งแกร่งของมันไม่ได้เลย การขาด
ข้อมูลที่เพียงพอเป็นหนึ่งในสิ่งที่เป็นอันตรายที่สุดในตอนที่
ต้องไปต่อสู้กับศัตรู

แต่ไม่ว่าจะเป็นกรณีไหนก็ตาม ในสายตาของห่านเซ็นก็คิด
ว่ามีความเป็นไปได้ 2 อย่างเท่านั้น อย่างแรกก็คือมอน
สเตอร์ตัวนี้ล่าองหนได้ อย่างที่ 2 ก็คือมอนสเตอร์ตัวนี้มีพลัง
ในการทำให้สิ่งอื่นๆล่าองหน

‘ถ้าเป็นแบบที่ 2 ละก็ ก็ไม่น่ามีปัญหาอะไรเมื่อเผชิญหน้ากับ
มัน แต่ถ้าเป็นแบบที่ 1 เราก็จำเป็นต้องระวังตัวเองเอาไว้ มัน
จะเป็นการต่อสู้ที่ยากลำบาก’ หานเซ็นคิด

ถ้ามันเป็นมอนสเตอร์ที่ออร์ศาสตร์ตงเสวียนไม่สามารถ
สัมผัสได้ละก็ มันก็ต้องเป็นมอนสเตอร์ที่ทรงพลังอย่างมาก
แน่นอน

เนื่องจากครั้งนี้หานเซ็นใช้ความระมัดระวังมากเป็นพิเศษ
เขาจึงอยู่บนเนินเขานั้นต่ออีกถึง 15 วัน แต่น่าเสียดายที่
ตลอดเวลาที่ผ่านมา เขาก็ยังไม่ได้ข้อมูลอะไรเลย

ถ้าหานเงินไม่ได้ต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความลับของหานจึง
จื่อและทีม 7 เขาก็คงไม่คิดที่จะมาต่อสู้กับมอนสเตอร์แบบนี้
เด็ดขาด

เพราะยังไงคนเราก็มีแค่ชีวิตเดียว ทุกการโจมตีสามารถทำ
ให้ถึงตายได้ ดังนั้นไม่ว่าใครก็คงไม่อยากจะเสี่ยงสู้กับมอน
สเตอร์ที่มีปริศนาเยอะแบบนี้

แต่หานเงินก็ต้องการจะรู้จริงๆว่าเกิดอะไรขึ้นกับทีม 7 ทำไม
หานเงินจื่อถึงได้ดูหมิ่นพระเจ้า และก็ทำไมชินฮวายเงินถึงได้

บอกให้เขาระวังหานจิงจื่อ

หานเซินนั้นได้รับแต่เศษเสี้ยวของเรื่องราวทั้งหมดมาโดย
ตลอด และเขาก็ต้องการจะรู้เรื่องจริงทั้งหมดให้ได้ ตอนนี้
ข้อมูลก็มาอยู่ตรงหน้าของเขาแล้ว ดังนั้นเขาจะไม่ยอม

พลาดโอกาสเด็ดขาด

คืนนั้นหานเซินได้ยินเสียงร้องไห้ของเด็กทารกอีกครั้งหนึ่ง ลุง
แมลงบอกว่าจะต้องพาลูกชายของเขาไปที่นั่นทุกๆ 1 เดือน
ซึ่งมันยังไม่ถึงเวลาเลย ทำให้หานเซินเป็นกังวลขึ้นมาเล็กน้อย
และเขาสงสัยว่าทำไมพวกมันถึงได้เคลื่อนไหวในตอนนั้น

แมงป่องที่มีใบหน้าของมนุษย์ออกมาจากทุกซอกทุกมุมของ
หุบเขา มันเป็นอะไรที่ดูน่าขนลุก

ถ้ามันมีรอยแยกของมิติอยู่ในนั้นจริง แมงป่องพวกนี้ก็คงจะ
หายตัวไปเช่นกัน แต่ภาพอันน่าขนลุกนี้ก็ทำให้ทฤษฎีนั้น
ตกไป

การเคลื่อนไหวของพวกมันดึงดูดความสนใจของห่านเซ็น ซึ่ง
เขาก็จ้องมองพวกมันตาไม่กระพริบ ขณะที่พวกมันกำลังมา
รวมตัวกันอยู่ที่ใจกลางของหุบเขารูปตัว Y แม้มันจะเป็นภาพ
ที่แปลกประหลาด แต่มันก็ดูเหมือนว่าจะไม่มีอะไรที่ผิด

สังเกตเลย

ในที่สุดพวกมันก็มารวมตัวกันโดยเหลือที่ว่างเป็นวงกลมเอาไว้ที่ใจกลาง

ห่านเซ็นจ้องมองไปยังช่องว่างที่พวกแมงป่องเหลือทิ้งเอาไว้
และเขาก็สังเกตเห็นอะไรบางอย่าง

พระจันทร์สีขาวเป็นพิเศษในค่ำคืนนี้ เนื่องจากว่ามันเป็น
วันที่พระจันทร์เต็มดวง

แสงจันทร์เริ่มที่สาดส่องลงมาที่ฝูงแมงป่อง ทำให้ใบหน้า
มนุษย์บนหลังของพวกเขามันดูเหมือนมีชีวิตขึ้นมา

เมื่อแสงจันทร์ส่องลงมายังจุดที่พวกแมงป่องปล่อยว่างเอาไว้
มันก็เหมือนกับว่าแสงนั้นส่องเข้ากับกำแพงที่มองไม่เห็น

ดวงตาของห่านเซ็นเบิกกว้าง ขณะที่แสงจันทร์ก่อตัวมากขึ้น
เรื่อยๆจนเกิดเป็นรูปร่างของตัวอะไรบางอย่างรางๆ

ในที่สุดห่านเซ็นก็สามารถเห็นรูปร่างของมอนสเตอร์ครึ่ง
มนุษย์ครึ่งแมงป่อง ซึ่งเหมือนกับเงาที่สิงสู่กายของลุงแมลง

ไม่มีผิด

เพียงแต่ว่าเงาที่สิงลูกชายลุงแมลงนั้นดำสนิท ส่วนตัวนี้โปร่ง
ใส

ถ้าไม่ได้มีแสงจากดวงจันทร์ที่ส่องลงมา หานเซ็นก็คิดว่าคง
ไม่มีทางเห็นมันได้อย่างแน่นอน

แต่ถึงในตอนนี้นานเซ็นจะสามารถมองเห็นมันได้ด้วยตา
เปล่า แต่ออราศาสตร์ตรงเสวียนก็ยังคงไม่ได้ผลอยู่ เขายังไม่

สามารถสัมผัสถึงพลังชีวิตของมันได้

ความจริงที่ว่ามนุษย์แมงป่องโปร่งใสตัวนี้ดูเหมือนจะ
สามารถซ่อนตัวจากออร่าศาสตร์ตงเสวียนได้ก็เป็นอะไรที่น่า
สะพรึงกลัวมาก

“เจ้านี้มันล่องหนได้!” หานเฉินขมวดคิ้ว นี่ถือเป็นข่าวร้าย
สำหรับเขาเลย

“บางทีมันจะเป็นการดีที่สุดถ้าเราโจมตีมันในตอนนี้ ต้องลง
มือในตอนที่ยังมองเห็นมันอยู่” หานเฉินจึงมองมันอยู่สัก

พัก พร้อมกับคิดหาวิธีที่จะโจมตีมอนสเตอร์ตัวนี้

แต่สุดท้ายหันเขินก็ตัดสินใจไม่ได้ เขายังคงยืนอยู่ที่เดิมและ
มองดูมนุษย์แมงป่องดูดซับแสงจันทร์ต่อไป

เหตุการณ์นี้ดำเนินต่อไปเป็นเวลา 1 ชั่วโมง และในตอน
ที่พระจันทร์เริ่มจะมีดลง แสงสะท้อนก็เริ่มหายไปและรอย
ร่างๆของมนุษย์แมงป่องก็หายไปด้วย

ตอนที่ 1132 ศัตรูที่ล่องหน

ห่านเซ็นจับเวลาว่ามันใช้เวลานานแค่ไหน หลังจากที่ได้แสงสว่างจางหายไปและมนุษย์แมงป่องกลับมาล่องหนอีกครั้ง

มันใช้เวลาประมาณ 10 นาทีก่อนที่จะมีมนุษย์แมงป่องหายไปจากสายตา และนี่ก็ทำให้ห่านเซ็นคิด ‘มันจะเป็นการดีที่สุดถ้าเราสามารถฆ่ามันได้ภายใน 10 นาที’

ห่านเซ็นตัดสินใจที่จะโจมตีในตอนที่เราจันทรเต็มดวงครั้ง

ต่อไป

แน่นอนว่าพระจันทร์เต็มดวงนี้เกิดขึ้นเพียงแค่ 1 ครั้งต่อ
เดือนเท่านั้น ดังนั้นหากเราเห็นจะต้องคอยไปอีกสักพัก แต่หาก
เห็นก็ตัดสินใจที่จะอยู่ที่นี้ต่อ เพื่อดูว่ามีเหตุการณ์อื่นอีกไหม
ที่มนุษย์แมงป่องจะเผยตัวออกมา เขารอคอยอยู่ที่นั่นเป็นเวลา
หลายวัน

เมื่อมีเวลาว่าง หากเราเห็นก็จะดูขับพลังชีวิตพร้อมกับจับ
ตามองหุบเขาไปด้วย ตอนนี้เรามีจีโน้อยู่ชั้นสูงสุดยอด 11 พ้อย
แล้ว

ในช่วงเวลา 1 เดือนอันยาวนานนั้น ลุงแมลงก็เดินทางมาที่
หุบเขาและนำลูกชายของเขามารับการทรมานประจำเดือน
ถึงแม้ห่านเซ็นจะเคยเห็นมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่มันก็ยังทำให้
เขารู้สึกกลัวอยู่ดีเมื่อได้เห็นอีกครั้ง

ในที่สุดก็ถึงวันที่พระจันทร์เต็มดวงอีกครั้ง พวกแมงป่องที่มี
ใบหน้าของมนุษย์ก็ออกมาจากหลุมอย่างน่าขนลุกเหมือน
เคย พวกมันใช้ใบหน้านมนุษย์บนหลังของพวกมันช่วยเก็บ
แสงจันทร์ให้กับมนุษย์แมงป่องล่องหน

ห่านเซ็นรอคอยให้มันดูดซับแสงเข้าไปเต็มที่เสียก่อน หลังจาก
นั้นเขาก็เริ่มโจมตี เขาเปิดใช้งานโหมดราชาสปีริตขั้นสุดยอด
และวิ่งเข้าไปต่อสู้พร้อมกับอัศวินผู้ไม่รักดี

วงแหวนของอัศวินผู้ไม่รักดีส่องสว่างยิ่งกว่าครั้งไหนๆ และ
มันก็สาดส่องออกไปทั่วหุบเขา ขณะที่ห่านเข็นปล่อยเหรีญ
ลงมาราวกับสายฝน

มนุษย์แมงป่องล่องหนสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
และมันก็หันหน้ามาหาพวกเขาทั้งคู่ เหรีญๆหนึ่งกำลังจะ
หล่นลงบนตัวของมัน แต่มันก็ชกหมัดเข้าไปปะทะกับเหรีญ
ทันที

ปัง!

แสงจันทร์เป็นตัวเพิ่มพลังให้กับมอนสเตอร์ตัวนี้ และพลัง
หมัดของมันก็ทำให้เหรียญเหล็กเป็นผุยผง

ห่านเซ็นซ็อกกับสิ่งที่เห็น มนุษย์แมงป่องตัวนี้แข็งแกร่งกว่าที่
เขาคาดเอาไว้ พลังของมันเหนือกว่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอด
ตัวไหนๆที่เขาเคยเจอมาก่อน

อัศวินผู้ไม่รักดีพุ่งเข้าไปปะทะกับมนุษย์แมงป่อง แต่หาง
ของมันก็แทงเข้ามาที่แขนของอัศวินผู้ไม่รักดี ทำให้อัศวินผู้
ไม่รักดีกระเด็นถอยออกมา

“มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก?” หานเซ็นประหลาดใจ
อย่างมาก วงแหวนของอัศวินผู้ไม่รักดีก็เริ่มทำงานให้ศัตรู
อ่อนแอลงแล้ว แต่พลังของมันก็ยังสูงถึงขนาดนั้น

หานเซ็นหยิบดาบฟินิกซ์และดาบไทอาออกมา จากนั้นเขาก็
พุ่งเข้าไป พร้อมกับสวมใส่ชุดเกราะตักแตนโลหิตมาร และ
ปีกของมังกรโลหิตมารก็ปรากฏขึ้นด้านหลังของเขา

มนุษย์แมงป่องยกแขนขึ้นมาป้องกันดาบที่หานเซ็นกระหน่ำ
ฟันใส่มัน

เคร้ง! เคร้ง! เคร้ง!

เสียงของการต่อสู้ดังไปทั่วหุบเขา ขณะฝุ่นทรายก็กระจัด
กระจายไปทั่ว

ทั่วทั้งบริเวณตกอยู่ในความโกลาหล ขณะที่ก้อนหินหลาย
ก้อนก็พังทลายไป

แม้ห่านเซ็นจะใช้โหมดราซาสปิริตขั้นสุดยอดและวิญญาณ
อสูรทั้งหมด แต่เขาก็ไม่สามารถชิงความได้เปรียบเพื่อเอา
ชนะมนุษย์แมงป่องตัวนี้ได้ ความเสียหายที่เขาทำไม่เพียง
พอที่จะสังหารมอนสเตอร์ตัวนี้

อัศวินผู้ไม่รักดีร่วมมือกับห่านเซ็นที่ใช้วิชาดาบคู่และเทคนิค

ฟิสิกส์ในการโจมตี

มนุษย์แมงป่องกวัดแกว่งหมัดและหางของมันเข้าปะทะกับ
ห่านเซ็น โดยไม่ได้ถอยแม้แต่ก้าวเดียว

แต่ยิ่งเวลาผ่านไป แสงสว่างรอบๆตัวมนุษย์แมงป่องก็เริ่มจะ
เลือนรางไป ยิ่งเวลาผ่านไปมากขึ้นเท่าไรก็เป็นเรื่องยากขึ้น
เรื่อยๆที่จะมองเห็นมัน

“หนี่” ห่านเซ็นรู้ว่าไม่สามารถฆ่ามนุษย์แมงป่องได้ในวันนี้
และมันก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามอนสเตอร์ที่กำลังเผชิญ
หน้าอยู่นี้เป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก

แต่ถึงห่านเซ็นต้องการที่จะหนีมากขนาดไหน มนุษย์แมง
ป่องที่โกรธจัดก็ไม่คิดที่จะปล่อยพวกเขาหนีไปง่ายๆ มันใช้
ก้ามแมงป่องของมันลือคห่านเซ็นเอาไว้ ทำให้ห่านเซ็นไม่
สามารถขยับเขยื้อนได้

และในตอนที่เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น มนุษย์แมงป่องก็ได้หายไป
จากสายตาของห่านเซ็นแล้ว

ปัง!

ทันใดนั้นร่างกายของอัศวินผู้ไม่รักดีก็ถูกเจาะทะลุ มีเลือด

จำนวนมากไหลออกมาจากรูบนร่างกายของอัศวินผู้ไม่รักดี
ห่านเขินรู้ว่ามันถูกหางของมนุษย์แมงป่องแทงเข้า

แม้อัศวินผู้ไม่รักดีอยากที่จะได้กลับ แต่หางของมนุษย์แมง
ป่องก็หายไปก่อนที่จะสามารถจับมันได้

ปัง!

ห่านเขินเริ่มต้นตระหนก แต่เขาก็ไม่สามารถมองเห็นคู่ต่อสู้
ได้ ตอนนี้เขารู้สึกได้ถึงแรงกดดันอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน
ขณะที่ขาของเขาก็ถีบลงที่พื้นทรายด้านล่างเพื่อจะหนีไป

จากกำมแมงป่อง แต่ในขณะที่เดียวกัน ชูดเกราะบริเวณอก
ของเขาก็เริ่มจะบู่ด้วยแรงบีบของกำมแมงป่องที่ล็อคตัวเขา

อยู่

“เวรเอ้ย!” หานเซ็นดีดนิ้วและสายฝนเหริยญก็ล่องหล่นลงมา

จากฝากฟ้า

สิ่งที่ดีที่สุดที่จะจับตำแหน่งของคุณต่อสู้ได้ในตอนนี้ก็คือการใช้

เหริยญของเขา ถ้าเหริยญหล่นลงมาสัมผัสถูกเป้าหมาย

หานเซ็นก็เชื่อว่าอย่างน้อยๆ เขาก็จะสามารถจับตำแหน่ง

ของมันผ่านเหริยญที่ติดอยู่ได้

แต่ขณะที่สายฝนเหวี่ยงพล่นลงมานั้น มันกลับไม่มีร่องรอย
ของมนุษย์แมงป่อง

อัศวินผู้ไม่รักดีส่งเสียงกรีดร้องออกมา ขณะที่เขาถูกหางของ
มนุษย์แมงป่องแทงใส่อีกครั้ง

โชคดีที่อัศวินผู้ไม่รักดีสามารถต้านทานพิษได้ ไม่อย่างนั้น
เขาก็จะตกอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถต่อสู้ได้ตั้งแต่ที่โดนหาง
ทิ่มไปครั้งแรกแล้ว

อัศวินผู้ไม่รักดีแกว่งหมัดไปมารอบๆอย่างบ้าคลั่งโดยหวังว่า

มันจะถูกศัตรู

“อ้อ!” หานเซ็นรู้สึกเจ็บที่หลังของเขา

หานเซ็นนั้นเป็นเหยื่อรายต่อไปของมนุษย์แมงป่อง โชคดีสำหรับหานเซ็นที่ชุดเกราะชั้นสุดยอดเยี่ยมแข็งแกร่งพอที่จะป้องกันไม่ให้หางของมันเจาะทะลุตัวของเขาได้

“วืง!” หานเซ็นหนีออกมาจากก้ามแมงป่องได้สำเร็จ และบินขึ้นไปบนฟ้า มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเยี่ยมนี้แข็งแกร่งเกินไปสำหรับพวกเขา และแม้แต่เหรียญของเขาก็ไม่สามารถเปิด

เผยตำแหน่งของมอนเตอร์ตัวนี้ได้

แต่ขณะที่ห่านเข็นบินขึ้นไปบนฟ้านั้น เขาก็รู้สึกว่ามีอะไร
บางอย่างดึงเขากลับลงไป รวากับว่ามีโซ่ล่ามเอวของเขาเอาไว้
ไว้ มันดึงเขากลับลงไปทีพื้น

มนุษย์แมงป่องตัวนี้ล่องหนได้ และเหวี่ยงของเขาที่ไม่
สามารถสัมผัสถูกตัวของมันได้ แม้แต่สัมผัสทั้ง 8 ก็ไม่
สามารถจับตำแหน่งของมันได้

อัศวินผู้ไม่รักดีนั้นไม่ได้แข็งแกร่งเหมือนกับโหมดรราชาสปีริต

ชั้นสุดยอดของหानเซ็น และตอนนี้ชุดเกราะของเขาก็เปียก
ชุ่มไปด้วยเลือด

ตอนนี้หานเซ็นอยู่ในสถานการณ์ที่ย่ำแย่ เขาไม่สามารถมองเห็นคู่ต่อสู้ได้ ทั้งหมดที่เขาทำได้ในตอนนี้ก็คือเตรียมตัวรับ
การโจมตีครั้งต่อไปที่จะพุ่งเข้ามา